

kelijke wens dat er een inscriptie in de voorgevel zou moeten worden aangebracht met de naam Kuijl erin, 'om zo altoos van de herkomst te doen blyken'.

Het is mijns inziens echter de vraag of we deze ijdelheid Anthonetta in de schoenen moeten schuiven. In het gezamenlijk testament van 1803 vinden we namelijk een passage die alleen betrekking heeft op de nalatenschap van Anthony Kuijl en welke luidt als volgt:

'en tenslotte aan zo vele personen als hy testateur op eene lyst zal vermelden een present, 't zy van een snuifdoos, horlogie, horlogieketting of ander deftig stuk, zulks tot een gedagtenis van zyn testateurs aanwezen en van verkeerung en ommegang welke hy testateur met de zelve personen zal hebben gehad en op ieder van welk present ten blyke van de herkomst en de gelegenheid by welke 't zelve aan de bedoelde personen zal worden gegeven, zal moeten worden ingesneden, deze of diergelyke woorden: "Van wylen Anthony Kuijl, ter gedagtenis voor van zyn aanwezen en overlyden".'

Een dergelijke wens uit Anthonetta nergens en wellicht moeten we, als er sprake is van een zekere ijdelheid, deze zoeken bij haar broer.

Een ijdelheid echter die we hem graag vergeven als we zien hoe hij telkens toch weer pogingen doet om z'n minder bedeelde medemens te helpen. Hij schenkt bedragen aan allerlei instellingen, laat in koude winters grote hoeveelheden turf bezorgen en zelfs zorgt hij ervoor dat zijn personeel jaarlijks tientallen lessen krijgt van een huisonderwijzer. Vooral dit laatste tekent hem toch wel als een persoon met verlichte ideeën. In 1811 helpt hij zijn trouwe bediende Hendrik Oudenhoven uit de nood ²⁹). Napoleon had dringend soldaten nodig voor zijn veldtocht naar Rusland en ook Anthony's lijfknecht valt in de oproep van 3000 Conscrits. Hij weet echter een plaatsvervanger te vinden in Gerrit Winkelman, die hem voor f 500,- wil vervangen. Het staat er niet met zoveel woorden bij, maar het is zeer waarschijnlijk dat dit grote bedrag wordt gechonken door Anthony Kuijl. We mogen aannemen dat Gerrit Winkelman deze transactie nog wel diep heeft betreurd, want van de vele duizenden Hollandse soldaten die meegesleurd werden in Napoleons tocht naar Rusland keerden er slechts enkelen terug. Voor Anthony zal dit wel één van z'n laatste goede daden zijn geweest. Hij overlijdt op 28 december 1811. Nog net kon de rouwadvertentie in een Rotterdamse Courant worden opgenomen. De Franse overheid